

Väderleksspådon — Vintergatan 1823 / 823 11

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Lue Liljell

efter Jön Nilsson

Gjunge, Blekinge.

gjemning 1725 —
Lister m. d.

Anmärkingar:

Vintergatan, väderleks-
tyd, lyfte, snögrä.
tratt, näcken, dans-
lok, trollknips trå, sax
i kristen. (11 sid)

Se härst som vintergatan skinner klar och ljus
Jön jän, så härst efter jän bli det klart.

Uppt. av Sam Lijerud

Anmärkingar:

efter Jans Nilsson

Ljungsbygd. Blekinge

i — 1725 —

På rimmet ju tröden kan man se hurdan viden-
leken bli. Så långt färd ju, som rimmet
faller, så långt färd vidvannas faller regn,
och så långt efter ju, som regn rimmet faller,
så långt efter vidvannas faller regn.

Dödsb. - Sängsänge. 1823

3, 3

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sver. Lijebelt

efter Jan Nilsson

i Ljungbyde - Blekinge -
- 1925 -

Anmärkingar:

När jag hade köpt detta hus - jag köpte det för
femtio pris, för 235 kronor - så var det så inga kunde
ha det. Jag låg inne i sängen, och min kvinna
låg ytst. Om mittens kan det man och för
ansikten som hade hade den munna, så att
hon inte kunde säga nåt. Så la jag mig ytst,
och det kan jag säga så. Men jag blev inte
rätt. Jag sa till det att stanna och gick upp och
tog Gud och den bästa bönen i litania. Sen
slog jag under solen. När under guld mittade
jag ett litet "sjölet" och inne i rummet där inne
ett litet och ett stort. Jag tog den till kyrkogården
och gav den där. Sen pådes det aldrig mer.

Folkminnen - Slaget 1823

6. 6

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sver Lijebert.

efter Jans Nilsson

i Ljungbyde-Meknise
- 1725 -

Anmärkingar:

Tallandsjulen eller slaget, det är borta. I ha jämt
haft det, men det är det. Det var en gäcke för
dyvelbode i Vänge socken, som bjötte mig för
det. Det var i min handan. I var det en tal,
fyr a, och det var det de mest och jämt inte kunde
hålla mig. Det kom jag mig, när jag låg och sov.
Det kunde ut fräggist genom munnar. Gubben bote-
de mig jag det sätter, att både jag och min skalle
te blod ut. vänta handens finger näst tillfingen,
och det skulle de droppa genom nyselning, som jag
sitter mor. Tre droppar och samma av te av
kvinnor. Och det skulle droppa ut i ett glas med
måga droppar ut i, eller helst på ett av modern.
Det tog jag redan i och blev borta.

Traktför berättelse.

1823

7.

7

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av L. L. L.

efter J. N.

i Ljungsby - N. L.

Anmärkingar:

Trakten i en bergsküste öfver en landsby
en timme af. — En gång hade en af dem i Västergöt
en en rökke med öfver. De fick ha se till
trou, som kom ut af skuden öfver öfver.

De gjorde det mycket väl. En tog upp, en hand
af en sette upp. — På den skuden i förtig af
den upp öfver. När de se kan, en
timmen ston.

Nack.

1823

8. 8

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sam Lijsselt
- 1725

efter Jön Nilsson

i Grönbyde - Blekinge.

Anmärkingar:

Nicken brukade de tala om Jön. Det var en
börde, som på sin sin färd sin färd att
här var till ängen och de rita hästen och
man. Men när han släppte hästen, skulle han
lön färdens hand, så borde. På sin sida var
ängen och fick tag i den rita hästen och hade
sela för och manade i potatislandet. När
han tog bilsbet och manna för hästen, när
han slutat, höste han upp gökbländbandet.
Och det var väl. För hästen högs tag i
juktådet och plump i an i ett tag.

Danslekar.

1823

9. 9

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sue Lijell

—1725—

efter Jens Nilsson

i Gungärd - Nlekings

Anmärkingar:

Det var en stund de gån, p^r belatigerna från:

Buske, buske man om kung.

Swine gå p^r agan.

Grebham, rida gift sej,

men herene var inte på dom.

Buske, buske man om kung.

Swine gå p^r agan.

Herene rida gift sej,

men grebham vill inte på dom.

De två hestarna.

1823

10. 10

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sven Liljebäck
-1885-

efter Jan Nilsson

i Ljungbyde - Blekinge

Anmärkingar:

Oppe i Vänge hade de berättat, att det var
en veltåg, som såg sig en hestant stå
om ett sin middags- och vinge dag. Man såg
mit framför en stort berg därinne.
Så kom det ut två hingstar in hestet vinge
dag om vinge slås. I en dag tog Per
Rundstam - pyken hette så - med sig
en vingeslag, och på hingstarna kom ut
en vinge slås, så pullade han hjulet
mitt emellan dem. Den lille hingsten tog
håll på den store. Färd hade de store
tegit håll på den lille.

1823

Dödsb. - den begravningen.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

11

Uppt. av Jan Lijer

efter Jan Nilsson

i Gjunge - Blekinge
- 1725 -

Anmärningar:

De hade sex i kistan hos döde kvinnfolk, som
skulle de ha.